

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 201/2020
10.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Веска Крстајића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радомира Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији 2К.бр.228/2019 од 02.10.2019.године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.230/19 од 09.12.2019.године, у седници већа одржаној дана 10.03.2020.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радомира Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији 2К.бр.228/2019 од 02.10.2019.године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.230/19 од 09.12.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији 2К.бр.228/2019 од 02.10.2019.године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајњу од три месеца, са роком провере од једне године. Приватни тужиоци су упућени на парницу ради остварења имовинско правног захтева, а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.230/19 од 09.12.2019.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радомира Јовановића и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији 2К.бр.228/2019 од 02.10.2019.године.

Захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Радомир Јовановић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд ослободи од оптужбе окривљеног да је извршио кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредби члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1.ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од знајача за доношење одлуке. На седници већа Врховног касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да суд није приватне тужиоце упозорио у смислу одредби члана 94 ЗКП, да не морају да сведоче и да се на основу њихових исказа не може заснивати судска пресуда (члан 95 ЗКП), па је суд учинио битну повреду одредби члана 438. став 1 тачка 1) ЗКП, јер је одлука заснована на незаконитом доказу.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим

Из списка предмета произилази да су на главном претресу одржаном дана 22.10.2018.године пред судијом Основног суда у Куршумлији саслушани приватни тужиоци ББ, ВВ и ГГ, који су имајући у виду њихов однос према окривљеном, сви упозорени у смислу члана 94. став 1. ЗКП, да не морају да сведоче, након чега су изјавили да желе да сведоче, као и да су сходно одредби члана 401, ЗКП, члана 95. став 1 и 2. ЗКП опоменути да су дужни да говоре истину и да ништа не смеју да прећуте, и упозорени да давање лажног исказа представља кривично дело, даље су на записнику упозорени да нису дужни да одговоре на одређена питања, ако је вероватно да би тиме изложили себе или лице из члана 94. став 1 тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, након чега су у смислу члана 96. став 3 ЗКП положили заклетву, па их је суд у смислу члана 98. став 2 ЗКП позвао да изнесу све што им је познато о предмету

По налажењу Врховног касационог суда приватни тужиоци ББ, ВВ и ГГ су пре давања исказа на главном претресу у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку упозорени, а поред тога су положили и заклетву читањем текста из члана 96. став 3 ЗКП, тако да њихови искази нису незаконити докази у смислу навода захтева и на истима се пресуда може заснивати.

С тога, Врховни касациони суд наводе браниоца којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењује као неосноване.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, објашњавајући да окривљени није остварио радњу кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, јер прибављање права не значи стицање права, прибављање права може постојати само уз претпоставку да је учинилац већ субјект тог права, као и да изрека не садржи све битне елементе, јер недостаје трећа компонента кривице, да је окривљени био свестан да је његово дело забрањено. Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Чланом 330. Став 1. Кривичног законика је прописано да кривично дело самовлашће врши онај ко самовласно прибавља неко своје право или право за које сматра да му припада.

Из изреке пресуде Основног суда у Куршумлији 2К.бр.228/2019 од 02.10.2019.године произилази да је у месту и у време ближе описано у изреци пресуде окривљени АА у стању урачунљивости, са умишљајем, самовласно прибавио право за које сматра да му припада и то право искључиве својине и право располагања, на начин ближе описан у изреци пресуде, па је тако трактор и тракторску приколицу, поводом

којих се води парнични поступак пред Основним судом у Куршумлији ради утврђивања права својине на име стицања у породичној заједници између приватних тужилаца и окривљеног, противно усвојеној привременој мери којом је окривљеном забрањено да отуђи предметне ствари до окончања поступка у току трајања истог, предметне ствари отуђио – продао, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење.

Како из изреке првостепене пресуде јасно произилазе сви елементи кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, обзиром да је окривљени мимо парничног поступка који се води ради утврђивања заједничке својине чланова породичне заједнице над спорним правом, при чему таква својина припада свим члановима породичне заједнице који су учествовали у њеном стицању и они заједнички и споразумно могу управљати стеченом имовином, отуђио ствар, и поред усвојене привремене мере која му забрањује да наведену ствар отуђи, као и да је у конкретном случају окривљени поступао са умишљајем, у стању урачунљивости, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење, при чему се свест о противправности претпоставља и произилази из осталих елемената кривице наведених у пресуди, наводи захтева за заштиту законитости којима се на напред наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

Из наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар – саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа – судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић